

missioner, idet han henviste, om jeg forstod ham rigtig, til at de kun kunde anvendes, hvor det gjaldt om at forberede Rigsretsanklager eller lignende, og for at undersøge stedfundne Virkninger af bestaaende Love. I denne Henseende troer jeg, det ærede Medlem tager feil. Det er ganske vist saare almindeligt i England at anvende Commissioner til Forberedelse af almindelige Love; jeg skal f. Ex. nævne de forskjellige Lovforslag fra den nyere Tid, der angaae Retspleien; de ere netop blevne forberedte til Parlamentet paa denne Maade, og der er sjældent nogen alvorligere Sag for, uden at man jo tyer til dem. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig for Diebliffet.

Winther: Jeg kan med Sandhed sige, at det idag er første Gang, jeg har hørt udtale, at der i dette Forslag skulde ligge nogen Mistillid til Regjeringen. Det er Noget, der er aldeles fremmed for Forslagsstillerne; det kan jeg sige, ikke blot paa mine egne, men ogsaa paa de Andres Vegne. Vi have vel forudsæet, at det var en Indvending, der kunde gøres, men ved den hele Maade, hvorpaa vi have stillet os, have vi troet, at det vilde være urigtigt at gjøre en saadan Breidelse, Bestyldning, eller hvad jeg skal kalde det, naar der ikke i noget af de Ord, hvormed Forslaget er blevet motiveret, er fremkommet en Anhydning deraf. Det er allerede paa det Bestemteste blevet udtalt, at Forslaget var saalangt fra at være rettet paa at vise Regjeringen Mistillid, at Aarsagen til, at man ønskede at faae en saadan Undersøgelse tilveiebragt, tværtimod var den, at man vilde tilveiebringe et Grundlag for Thinget til en Bedømmelse af de Forslag, som komme frem fra Regjeringens Side. I det Udvalg, som har været nedsat om Lønningslovene, har der viist sig saamegen Uenighed og en saadan Mangel paa Overensstemmelse mellem de enkelte Medlemmer om alle de foreliggende Principspørgsmaal, at Udvalget ikke har kunnet komme til at opstille positive Resultater angaaende Hovedspørgsmaalene. Der har i Udvalgets Midte været et Par Mænd, som ifølge deres tidligere Stilling havde og maatte have Indsigt i Regjeringsmaskineriets hele Indretning.

Disse Mænd have ydet os Andre velvillig Oplysning om, hvorledes de betragtede Sagen, og jeg for mit Vedkommende idetmindste er dem megen Tak skyldig derfor, men saavidt jeg skjønnede af, hvad der udviklede sig i Udvalget, kom disse to Mænd til at staae paa den ene Side, medens Alle de, der ikke havde været i lignende Stilling, stode paa den anden med Hensyn til Erkjendelsen af, om det var rigtig eller ikke rigtig at opretholde det ene eller det andet af de Principer, som ligge i den nuværende Administrations Indretning. Der mangede altsaa en Rundskaab i Udvalget, og for mit Vedkommende kan jeg sige, at det, jeg ønskede der skulde tilveiebringes, var en Selvkundskab, en Autognosi, saaledes at Thingets egne Medlemmer med egne Dine skulde kunne faae Indsigt i det hele Maskineriets Bestaaffenhed. Det var ikke min Tanke, at der absolut skulde foreslaaes noget Nyt, men at det skulde undersøges, om det gamle Grundlag virkelig nu var svarende til vor hele politiske Forfatning, eller om der mulig var gjennemgribende Forandringer at gjøre deri. For mig har Sagen stillet sig saaledes, at det meget gjerne kunde hændes, at den Tale, der føres vidt om i Landet om, at vort Regjeringsmaskineri er for svært, at Arbeidet er for langsomt og for dyrt, var mindre berettiget, end det nu synes at være, men jeg spørger, om det ikke er en velvillig Bestræbelse fra Thingets Side, at det vil tilbyde Regjeringen en Medvirkning til gennem Mænd, valgte af Folket, at kunne faae dette Spørgsmaal drøftet, at kunne faae det ogsaa engang seet fra den Side, seet og bedømt af Mænd, som ved Regjeringens Velvillie havde været satte ind i disse Forhold? Jeg erkjender, at naar Regjeringen vilde stille sig paa det Standpunkt, at den kun vil lade sig afnyde Oplysninger, vil der ikke komme Noget ud af dette Forslag, men derfor har netop den velvillige Stemning, som for mit Vedkommende, og jeg troer ligeledes for de øvrige Forslagsstilleres Vedkommende, herskede ligeoverfor Regjeringen i denne Sag, gjort os det muligt at gaae ind paa et Forslag som dette, fordi vi troede, at Regjeringen maatte kunne see Sagen ligesom vi, nemlig som en Bestræbelse efter at bringe Sandheden frem, men ikke som et Forsøg paa